

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716010015
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2716010015.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému P. B., pre prečin zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o sťažnosti poškodených proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 11.04.2018, č. k. 6T/10/2016-979, na neverejnom zasadnutí dňa 08.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť poškodenej obchodnej spoločnosti MAKRO GAS, s. r. o., IČO: 35840323, so sídlom Pasienková 7, Bratislava, a poškodeného S. W. GAZ - mont, IČO: 30936535 s miestom podnikania Zámocká 20, 902 01 Pezinok, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 282 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na § 216 ods. 1 Tr. poriadku podmiennečne zastavil trestné stíhanie vedené proti obžalovanému P. B. pre prečin zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako osoba konajúca za obchodnú spoločnosť Montpetrol, spol. s r.o. so sídlom Petroveská 187, Gbely, IČO: 36238821 spôsobil úpadok spoločnosti Montpetrol, spol. s r.o., Gbely, a to tým spôsobom, že najmenej od roku 2011 do 31.12.2013 znižoval hodnotu pomernej časti majetku tejto spoločnosti takým spôsobom, že tento majetok, najmä jeho predajom (hnuteľných aj nehnuteľných vecí) pretransformoval na hotovosť v pokladni a túto hotovosť následne použil na vyplatenie dividend pre svoju osobu v celkovej výške 252.686,85 €, ďalej previedol majetok spoločnosti na iné spriaznené a blízke spoločnosti rovnakého charakteru, v dôsledku čoho už spoločnosť nevlastnila žiadny majetok a prestala vykonávať akúkoľvek činnosť a ani v súčasnosti nevykonáva žiadnu ekonomickú činnosť, čím došlo k zmareniu uspokojenia jej veriteľa S. W. GAZ - mont, IČO: 30936535, so sídlom Pezinok, Zámocká 20 vo väčšom rozsahu a to vo výške 20.702,67 €, ktorému pohľadávka bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 3Cb/396/2008-223 zo dňa 12.10.2011, právoplatný dňa 1.8.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/11/2012-273 zo dňa 4.7.2013 a ktorý sa nemohol domôcť uspokojenia svojej pohľadávky ani prostredníctvom exekučného konania a k zmareniu uspokojenia jej veriteľa Marko Gas, s.r.o. so sídlom Pasienková 7, Bratislava, IČO: 35840323 vo výške 1.659,70 €, ktorému pohľadávka bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 3Cb/358/2008-602 zo dňa 14.9.2016, právoplatný dňa 25.10.2016.

Podľa § 216 ods. 2 Tr. por. sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 979 až 985 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Skalica na hlavnom pojednávaní prejednal trestnú vec proti obžalovanému P. B., vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov poškodených O. A. a S. W., ďalej svedkov Ing. Z. K., JUDr. O. L., P. B. ml., B. D., výsluchom znalca, znaleckým posudkom spoločnosti GemerAudit z

odboru ekonómi a managment, prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do konania, a to výpismi z OR č.l. 309-320, zoznamom vozidiel č.l. 321, 322, výpisom z LV č.l. XXX, správou OÚ S., katastrálny odbor č.l. 326, kúpnu zmluvou č.l. 327-328, správou SPP a.s. č.l. 330-331, správou SE č.l. 363-364, správou Streicher SK a.s. č.l. 367-379, správou SPP-distribúcia a.s. č.l. 380, ďalej boli oboznámené listinné dôkazy ako rozsudok OS Skalica č.k. 3Cb/396/2008-223 č.l. 387-400, rozsudok KS v Trnave č.k. 31Cob/11/2012-273 č.l. 401-405, rozsudok OS Skalica č.k. 3Cb/358/2008-320 č.l. 413-440, uznesenie KS v Trnave č.k. 31Cob/119/2013-401 č.l. 441-446, uznesenie OS Skalica č.k. 5Er/952/2013-49 č.l. 450-453, výpisy z účtov, kópie pokladničných dokladov, vklady, výbery č.l. 456-539, objednávka č.l. 541, FA č.l. 542-543, dodací list, upomienka č.l. 544, 545, zoznam pohľadávok, zoznam vydaných FA č.l. 547-553, listiny z DÚ J., daňové priznania roky 2006-2012, výkazy ziskov a strát roky 2006-2012, súvahy roky 2006-2012, č.l. 556-676, rozhodnutia Mesta Bratislava č.l. 689-699, REGOB č.l. 683-684, výpis z evidencie priestupkov, odpis z RT, rozsudok OS Skalica č.k. 3Cb/358/2008-602 č.l.747-772, potvrdenie o platbe č.l. 848, správa SPP č.l. 820-822, rozsudok OS Skalica 3Cb/358/2008-669 zo dňa 14.2.2018, rozsudok OS Skalica 2C/183/2015-67 zo dňa 2.5.2017, rozsudok KS v Trnave 9Co/253/2017-112 zo dňa 23.1.2018, potvrdenie o úhrade škody 20.702,67 €.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní zmenil právnu kvalifikáciu z prečinu zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c), d), ods. 3 Tr. zákona, na prečin zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona, o čom súd prokurátora a obžalovaného podľa § 284 ods. 2 Tr. por. per analogiam riadne upozornil. Taktiež prišlo aj k úprave skutkovej vety na základe vykonaného dokazovania a to v časti rozsahu zmarenia uspokojenia veriteľa Marko Gas, s.r.o. zo sumy 34.882,92 eur na sumu 1.659,70 eur, pretože skutková veta uvedená v obžalobe nezodpovedala výsledkom dokazovania prípravného konania ani v čase podania obžaloby, čo bolo preukázané aj v konaní pred súdom.

Po zmene právnej kvalifikácie a úprave skutkovej vety, obžalovaný sa k spáchaniu skutku prečinu zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. s ohľadom na zmenu právnej kvalifikácie priznal, svoje konanie oľutoval a uviedol, že škodu v celom rozsahu zaplatil poškodenému S. W. GAZ-mont vo výške 20.702,67 Eur, čo preukázal Eur a poškodenému Marko Gas s. r. o. vo výške 1.659,70 Eur, čo potvrdil aj výpisom z bankového účtu.

Prvostupňový súd rozhodol na základe toho, že boli splnené všetky obligatórne podmienky predpokladané v ustanovení § 282 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 216 ods. 1 Tr. por., a preto podmienčne zastavil trestné stíhanie voči obžalovanému a zároveň podľa § 216 ods. 2 Tr. poriadku určil obžalovanému skúšobnú dobu na 1 rok.

Obžalovaný a prokurátor sa na hlavnom pojednávaní vzdali práva podať sťažnosť.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali sťažnosť obaja poškodení prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu, ktorú následne doplnili písomným podaním zo dňa 27.06.2018 na č. l. 996 až 997. V podanej sťažnosti uviedli, že okresný súd pri určení výšky škody nepostupoval správne, keď za škodu poškodeného S. W. považoval iba istinu vo výške 20.702,67 Eur. Sťažovatelia poukázali, že škodou podľa § 124 ods. 2 Tr. zákona sa rozumie aj ujma na zisku teda nielen istina pohľadávky, a preto prvostupňový súd mal zohľadniť vo svojom rozhodnutí aj úroky z omeškania a ďalšie príslušenstvo pohľadávky poškodeného pri určení výšky škody. Ďalej namietali v podanej sťažnosti tú skutočnosť, že konanie obžalovaného kedy sa priznal k spáchaniu skutku a oľutoval ho bolo z jeho strany iba účelové a zavádzajúce. Sťažovatelia poukázali na civilné konania ktoré sú vedené proti obžalovanému. Na záver poškodení poukázali na amorálne konanie obžalovaného, ktoré spočíva v tom, že sa priznal k spáchaniu trestného činu v trestnom konaní avšak súčasne v civilnom konaní využíva opravné prostriedky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovatelia žiadajú, aby krajský súd predmetné pochybenie prvostupňového súdu napravil tým spôsobom, že napadnuté uznesenie zruší a vec vráti prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu zaujal stanovisko k podanej sťažnosti na č. l. 1006 - 1008, v ktorom uviedol, že v žiadnom prípade nemožno považovať úroky z omeškania za nejakú ujmu na zisku, resp. ušlý zisk ako tvrdia poškodení. Ďalej uviedol, že úrok z omeškania má povahu sankcie t. j. subsidiárneho následku postihujúceho dlžníka automaticky v prípade nesplnenia jeho záväzku a to bez ohľadu na to, či mu takýmto konaním dlžníka škoda vznikla alebo nie, t. j. bez toho aby k tomu bol potrebný akýkoľvek ďalší právny úkon, či iná právna skutočnosť. Výšku ušlého zisku nemožno určiť s pomocou analogickej aplikácie ustanovení o úrokoch z omeškania, a preto ujmu na zisku nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania, ktoré majú len sankčný charakter. Argumentáciu poškodených v podanej sťažnosti považuje za irelevantnú, pretože podanie opravných prostriedkov v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde Skalica č. k. 9Co/253/2017 žiadnym smerom nesúvisí s trestným konaním.

Ďalej obžalovaný uviedol, že je absurdné, aby poškodení dávali na jeho ťarchu využitie svojho práva na súdnu ochranu v civilnom konaní. Obžalovaný poukázal na amorálne konanie poškodených, ktorí najskôr iniciovali civilné konanie proti obžalovanému a následne prostredníctvom prostriedkov trestného práva vyvíjajú nátlak na obžalovaného a snažia sa zlepšiť postavenie v civilnom konaní. Na záver obžalovaný uviedol, že vzhľadom na skutočnosť priznania sa k spáchanému skutku a oľutovania konania a nahradenia škody s prihliadnutím na obžalovaného a všetky okolnosti prípadu, považuje za splnené všetky zákonné podmienky na zastavenie trestného stíhania podľa § 216 ods. 1 Tr. poriadku, pričom súd správne postupoval v zmysle § 282 ods. 1 Tr. poriadku a trestné stíhanie podmiennečne zastavil. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovatelia podali sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podali oprávnené osoby, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné. Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd o podmiennečnom zastavení trestného stíhania voči obžalovanému. Po zmene právnej kvalifikácie skutku uvedeného v obžalobe, sám obžalovaný podal návrh na podmiennečné zastavenie trestného stíhania, pretože sa priznal a uznal vinu za spáchaný prečin zavineného úpadku podľa § 228 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona a nahradil škodu spôsobenú trestným činom obom poškodeným. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné zastavenie trestného stíhania podľa § 282 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na § 216 ods. 1 Tr. poriadku. Prvostupňový súd postupoval správne v zmysle trestného poriadku a trestného zákona, keď boli splnené všetky podmienky pre podmiennečné zastavenie trestného stíhania.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti umožňujú v prípade obžalovaného vyhovieť jeho žiadosti o podmiennečné zastavenie trestného stíhania. Sťažnostný súd k námietkam sťažovateľov uvádza, že prvostupňový súd správne vyhodnotil výšku spôsobenej škody vyplývajúcu aj z uvedených civilných konaní. Sťažnostný súd na tomto mieste považuje, za potrebné uviesť, že úroky z omeškania nemožno v žiadnom prípade považovať za ujmu na zisku resp. ušlý zisk, pretože za ušlý zisk možno považovať len takú majetkovú ujmu, ktorej vznik je podložený už existujúcimi alebo reálne dosiahnuteľnými okolnosťami na základe ktorých je možné usúdiť, že ak by neprišlo ku škodovej udalosti tak by mohol očakávaný zisk aj skutočne vzniknúť. Odvolací súd poukazuje, že úroky z omeškania majú charakter určitej sankčnej povahy, ktorá má postihnúť zmluvnú stranu zo záväzkového vzťahu v tom prípade ak z jeho strany nepríde k určitému plneniu, avšak nesplnenie určitého záväzku nemá v sebe subsumované konanie zmluvnej strany či vznikla alebo nevznikla škoda v trestnom konaní. Na základe uvedeného odvolací súd zdôrazňuje, že ujmu na zisku nemožno nikdy stotožňovať s úrokmi z omeškania, pretože tieto úroky majú iba sankčný charakter.

K ďalšej námietke poškodených odvolací súd uvádza, že je potrebné odlišovať trestné konanie od civilného konania, a preto nie je možné dávať na príťaž obžalovanému skutočnosť, že v civilnom konaní podáva zákonom umožnené opravné prostriedky. Súd poukazuje, že obžalovaný ako subjekt práva má možnosť využívať všetky zákonné prostriedky na bránenie svojho práva v civilnom konaní, a preto tieto námietky považuje súd za účelové v rozpore so zákonnými ustanoveniami.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a poškodeným bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré im garantuje zákon. S poukazom na uvedené považuje sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné, a preto sťažnosť poškodených ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.